

opinió | ALBERT B. BERNAUS. Promotor de l'Agència del Cens Nacional del Poble Català www.nacio-catalana.org

L'independentisme català per altres vies polítiques

Contràriament a certes opinions, el comportament electoral que hem vist indica l'avenç en la presa de consciència nacional i en el sentiment de manca d'un estat propi

La baixada de vots i d'elegits independentistes i nacionalistes catalans al Principat, en les recents eleccions del sistema polític espanyol, no significa una baixada de l'independentisme en el si del poble de la nació catalana. Desestimant les febles possibilitats d'influir en els òrgans de l'Estat espanyol –i potser a causa d'uns arguments mal orientats a la campanya electoral–, molts electors varen traduir l'independentisme creixent en abstenció o vot en blanc o nul.

Contràriament a certes opinions, aquest comportament electoral indica l'avenç en la presa de consciència nacional i en el sentiment de manca d'un estat propi. I indica la progressiva assumptió del fet que per les vies del sistema d'òrgans de l'Estat espanyol no es pot avançar cap a la creació d'un estat català ni organitzar de manera efectiva la prèvia consulta d'autodeterminació del poble de la nació catalana.

Efectivament, on les lleis polítiques de l'Estat espanyol preveuen que *les eleccions periòdiques són el mitjà per participar en els assumptes públics*, es refereixen –per definició permanent i lògica– als *assumptes públics* del mateix Estat espanyol. En conseqüència igualment lògica, no és realista ni fonamentat dir o esperar que per mitjà d'aquestes eleccions i de l'activitat política als òrgans d'aquell estat –Parlament de Catalunya i Generalitat inclosos– es puguin assentar les bases fermes i efectives d'un estat distint per al nostre poble.

Però com ja he escrit en altres articles, aquesta evident situació de fet –siguin quins siguin els polítics independentistes i nacionalistes que parti-

L'autor fa una lectura de les perspectives independentistes catalanes. A la imatge, una estelada gegant desplegada a Montserrat.

cipin en els assumptes de l'Estat espanyol– no implica que el poble català hagi d'abaixar el cap i els braços i renunciar als seus drets nacionals. Recordem que el dret internacional reconeix sobirans tots els pobles igual, i que tots tenen el mateix dret a l'autodeterminació per decidir si volen constituir un nou estat. Això requereix, però, una altra forma d'activitat política organitzada a banda de les eleccions, partits, òrgans i *assumptes* dels estats dominants, Espanya i França.

Dit això, si bé l'abstenció i l'augment del nombre de vots en blanc i nuls en les darreres eleccions espanyoles poden ser un indicador de la presa de consciència dels fets exposats,

aquest comportament no en seria la millor traducció en actes ni hauria de ser-ne l'única. Car és convenient, també, que hi hagi el major nombre possible d'independentistes i nacionalistes catalans elegits als òrgans i *assumptes* dels estats espanyol i francès. Des d'allà, si més no, poden influir en el dia a dia en la situació actual de dependència política, poden vetllar per preservar la integritat material i els aspectes simbòlics de la nostra nació. Contribuint així a mantenir les condicions que fan possible i viable la independència nacional, encara que el procés s'hagi de seguir per vies externes als esmentats òrgans d'estat.

I per tal que l'esmentada presa de

consciència de l'electorat independentista es tradueixi també altrament caldria que s'adonés de les pròpies forces com a poble català, arreu de la nació, per enfortir i consolidar des de la denominada societat civil l'activitat política transversal organitzada democràticament fora dels òrgans d'estat; per preparar veritablement la consulta d'autodeterminació de les persones que es registren com a membres del poble de la nació catalana. I plantejar la voluntat d'aquest poble a la comunitat internacional, directament sense intentar passar pels esmentats òrgans d'estat. L'experiència haguda amb l'Estat de Catalunya hauria de ser una prova suficient per actuar així.

- Desestimant les febles possibilitats d'influir en els òrgans de l'Estat espanyol, molts electors varen traduir l'independentisme creixent en abstenció o vot blanc o nul

A més, saber que existeixen altres vies d'activitat política independentista eficaç, fora de les vies mortes en aquest sentit dels òrgans d'estat, pot fer veure a més i més electors que la independència és possible. Aleshores podran tornar a votar de manera creixent les candidatures que els són més properes. Però votant-les per allò que realment poden fer en l'etapa actual dins dels òrgans de l'Estat espanyol, sense fer creure o deixar entendre que des d'aquells òrgans també poden bastir un estat català.